

Viskas buvo taip triukšminga. Kur Lukas galėtų rasti ramybę?

Toks triukšmas!

Ričardas M. Romnis
Bažnyčios žurnalai
(Paremta tikra istorija)

Lukas atsiduso. Viskas buvo taip triukšminga. Jo broliai Tedas ir Džonas vėl ginčijosi. Net iš koridoriaus jis girdėjo jų šūksnius pro kambario duris. Ir jo sesuo Lizė vėl garsiai klausėsi muzikos. *Bum bum bum*. Jis nuolat girdėjo pastovų žemų tonų ritmą.

Lukas bandė paprašyti savo brolius liautis. „Eik šalin“, – atkirto jam Tedas. Tada Lukas paprašė Lizę pritildyti muziką. Ji pagarsino.

Lukas norėjo išeiti į lauką, kur galėtų mąstyti. Tačiau lijo.

Vis dėlto buvo viena rami vieta, kur Lukas galėjo nueiti. Vakar jo tėvai davė jam nuosavą kambarėlį, kuriuo jam nereikėjo dalytis su Tedu ir Džonu. Jis buvo rūsyje. Jame tilpo tik lova ir stalas. Tačiau savo kambarėlyje Lukas galėjo uždaryti duris ir atsiriboti nuo triukšmo.

Lukas nusileido į savo naują kambarėlį. Jis apžvelgė anksčiau atsineštas dėžes. Pamatė iš dėžės kyšantį Jėzaus paveikslą. Tą paveikslą Lukas gavo tą dieną, kai buvo pakrikštytas. Žiūrėdamas į jį jis visada jausdavosi ramus.

Lukas išėmė tą paveikslą iš dėžės. Jis pastatė jį ant stalo. Tada atsiklaupė melstis. „Dangiškasis Tėve, – tarė Lukas, – kartais čia taip triukšminga. Padėk man rasti ramybę.“

Lukas atsigulė į lovą. Jis galvojo apie Jėzų. Pradinukų organizacijoje jis sužinojo, kad Jėzus visada gali būti šalia jo. Ir Šventoji Dvasia visada gali suteikti ramybę.

Netrukus mama ir tėtis grįš iš darbo. Jie pasikalbės su Tedu ir Džonu. Ginčai liausis. Kurį laiką. Jie pasikalbės su Lize. Lizė pritildys muziką. Kurį laiką. Kol mama ir tėtis vėl išeis.

Tačiau dabar Lukas gulėjo lovoje. Jis pažvelgė į Jėzaus paveikslą. „Prašau,

Dangiškasis Tėve, – sušnibždėjo Lukas. – Padėk man jausti ramybę, nesvarbu, kas vyksta kitoje namo dalyje.“

Vėliau pasigirdo beldimas į jo miegamojo duris. „Ar galiu užėiti? – paklausė mama.

– Kaip tau sekasi?“

„Tedas ir Džonas vėl ginčijosi, – atsakė Lukas. – Ir Lizė leido savo muziką tikrai garsiai.“

„Žinau. Sunku, ar ne? – tarė mama. – Tėtis šiuo metu kalbasi su tavo broliais. O aš pakalbėsiu su Lize šįvakar. Bet pirmiausia norėjau pažiūrėti, kaip tau sekasi.“

„Man viskas gerai. Džiaugiuosi, kad turiu šį

kambarį“, – tarė Lukas.

„Aš taip pat, – pasakė mama. – Matau, kad ant stalo pasistatė Jėzaus paveikslą.“

Lukas nusišypsojo. „Taip. Ir jis padės man padaryti savo kambarį ramybės vieta.“ ●

Ši istorija nutiko JAV.

